

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 9. Concilium Romanum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](#)

Sæculum XI. nem Episcopum Halberstadiensem, ad
A.C. 1073. Marchionem *Dedi*, ceterosque Saxonie
vid. Lamb. Proceres hortatus est, ne ad arma pro-
an. 1073. rumperent, sicut etiam hortatus fuerat
 Regem, donec ipse in Germaniam Nun-
 cios misisset, qui de his dissidiis cogno-
 scerent, & pacem reducerent. In hac
 epistola promittit Papa, se, nec ul-
 lius mortalis metu, nec alterius amici-
 tia ductum, curaturum, ut secundum
 Justitiæ leges cuicunque Parti læsæ sa-
 tisfieret.

Priusquam vero Legatos dirigeret in
 Germaniam, Concilium Romæ in prima
 Hebdomada Quadragesimæ celebratu-
 rus, Episcopos & Abbates Longobardia
 convocavit, datis duabus epistolis, alte-
 ra ad Sicardum Archiepiscopum Aqui-
 lejensem, altera ad Ecclesiæ Mediolanen-
 sis Suffraganeos; nam ad Godefridum
 Archiepiscopum excommunicatum scri-
 bere non poterat. In hac secunda epi-
 stola dicit, in Ecclesia Romana jam diu
 morem servari, singulis annis Concilium
 celebrandi.

§. IX.

Concilium Romanum.

ap. 51. 52. 53. Prima Quadragesimæ septimana, ut præ-
 stitutum fuerat, celebratum est Con-
 cilium, quod ex tribus Pontificis episo-
 lis, die decima quarta Martii anno mil-
 lesimo

lesimo septuagesimo quarto datis dispi. Sæculum XI.
cimus. In eo decretum, ut qui Ordines A.C. 1074.

Sacros Simoniace accepissent, deinceps
omni Officio privarentur. Illi, qui pe-
cuniam ad obtinendas Ecclesias dedis-
sent, iisdem Ecclesiis exuerentur. Con-
cubinariis nec Missam celebrare, nec in
minore gradu ad Altare ministrare lice-
ret, quod si tamen præsumerent, populi,
illis ministrantibus, Ecclesia exessent.

Ita ipse Pontifex per compendium refert *to. 10. Conc.*
in epistola ad Ottonem Episcopum Con- p. 315.
stantensem data, quæ in hoc Concilio
acta fuerint.

In eodem Concilio Gregorius Papa
Robertum Guiscardum, Duccem Apuliæ,
Calabriæ & Siciliæ, cum omnibus suis Se-
ctatoribus excommunicavit, quod hic
Princeps in Campaniam movens aliquas
terras Ecclesiæ occupasset. Unde Papa p. 68.
in æstate anni superioris in illam provin- *Lib. I. ep. 25.*
ciam se conferre & Capuæ morari co- 46.
actus fuerat, ut Normannorum Princi- *ep. 52. Et c.*
pes divideret, seque crescenti eorum po-
tentiaæ opponeret.

Item in eo Concilio circa complures
causas ad Regnum Franciæ spectantes
sententia pronunciata. Inter alia lectæ
sunt literæ Guilielmi Episcopi Bellova-
censis, in quibus rogabat Papam, ut Cle-
ricos suos populumque absolveret ab ex-
communicatione, qua ob injurias sibi
illatas

Sæculum XI. illatas innodati fuissent. Idque obtinuit
A.C. 1074.

Aderant non nulli ex Hispania Episcopi, qui, ut hujus Concilii Decreto obsequerentur, dato libello promiserunt, se Officium Romanum, abrogato Toletano, id est Mozarabico, recepturos. Præterea confirmata est sententia excommunicationis lata anno superiore a Legatis Giraldo Episcopo Ostiensi, & Raimbaldo, contra Munionem Simoniacum, qui pul-

I. ep. 64.

so Simeone Episcopo Legitimo Sedem Oscensem usurpaverat. Quod ex epistola Papæ ad Alphonsum Regem Castellæ, & Sanctum Regem Arragoniæ mensē Martio die decima anno millesimo septuagesimo quarto data discimus. Tandem in eodem Concilio redditæ sunt litteræ Geisæ Ducis Hungariæ, cui Papa amicitiam promisit & tutelam, indicans, ipsum debere ad Azonem Marchionem, nempe ex Principibus Italiae Pontifici carissimum, literas dirigere, si aliqua essent, quæ a Sede Apostolica impetrare cuperet.

§. X.

Episcopatus Olomucensis restituitur.

ep. 59.60.61. Non nullæ etiam Gregorii VII. epistolæ sub idem tempus datæ in causa Episcopatus Olomucensis in Moravia occurserunt. Quod referre operæ pretium est. Severus Episcopus Pragensis, rogatus a Wr^o tislao,